

bil dobro naletel, ako bi se bil zdaj vanje mešal; strah ga je bilo, stal je na strani in čakal ugodnega trenutka.

V tem so zasvetile v daljavi bakle in svetilnice, in kmalu se je prikazalo nekoliko ljudi, ki so prinesli vse, česar je bilo treba, da se popravi nesreča, ki se je bila zgodila.

Lótiyo se dela, in ko je bilo upanje, da kmalu zopet odrinejo, približal se je Baptist drugič k vojvodi, katerega glava se je bila pri odprtem kočijnem oknu prikazala.

„Visokóst!“ izpregovori Baptist s tresočim glasom ter hoče dalje govoriti; kar mu vojvoda, ki ga je bil zapazil, pa ga ni spoznal, vrže nek denar in zavpije svojim ljudém: „Odpodite mi vender tega nadležnega prosjaka na cesti!“

V tem trenutji je bila kočija popravljena in postiljon zopet zasede svojega konja.

„Prosják!“ reče Baptist, „o jaz nisem prosják, to mu hočem dokazati!“ To izreki pobere denar in steče za kočijo, ki se je bila ravno premaknila.
(Dalje prih.)

— x —

Jelen in zajec.

(Basen.)

Jelen in zajec sta se razgovarjala v gozdu pod košatim drevesom. Jelen je prav tiho govoril, poslušal in se oziral na vse strani, a zajec je govoril na ves glas, kakor da bi se nikogar ne bal.

„Čuj!“ reče jelen zajcu, „ali ne slišiš, da nekdo prihaja?“ Zajec se mu smeje in pravi: „Tudi jaz dobro slišim ter poznam pse bolje nego li ti; ali v tako velicem gozdu se psov ne bojim.“

Jelen je dobro slišal, da se psi bolj in bolj približujejo, in — niti pet niti šest, naglo zbeži na drugo stran.

Zajec se mu je smijal iz vsega grla, da je takó bojéč. Ali glej! psi so že tukaj, obkólijo zajca od vseh strani, vlové ga in zadavijo.

Predno da izdahne, pomislil je, kako pametno bi bilo, ako bi bil z jelenom peté odnesel.

Orci slúšajte óne, ki vas opominjajo in opozárjajo na nesrečo, ki vas lahko zadene iz nemarnosti in neprevidnosti.

— x —

Na razvalinah.

V nébo debéli zidóvi kipéli,
Stáli so krépkó sovražníku v brán;
Ljuti násilníki v njih so živéli:
Tu je naródu bil jarem kován.

Kám so pobégnili silni tiráni,
Da ne vzdihúje pod njimi ratár?
Njih so gradóvi do tál razkopáni:
Kmet je ozidju in tlóm gospodár.

Solnce ruméno z višine obséva
Dánes na zémľji mogóčne ljudí,
Jútri pod zémľjo teló se jim déva:
Kar se rodílo je, smrti živí.

A. Ščinkovec.

— x —